

29.

Dlouho, dlouho už zas nikdo nepsal. Ne že by se sny nezdály, ale nějak se asi nechce psát. Vyprávět jsme jich slyšel moc...

Od sedmnáctého do dvacátého července jsem byl s Popelkou a Pexesem na vandru Českou Kanadou, první noc jsme spali v altánku na Mont Serratu, byla bouřka, slejvák a víchr a mně se zdál sen.

Společně s námi tu spal i starý či spíše prastarý indiánský náčelník, který se bál ještě víc než Popelka. Najednou usoudil, že se bude bát méně, když někoho jiného vystraší, a protože měli přijet ještě nějakí jiní Indiáni, chtěl na ně vybafnout z okna. Vzali jsme ho tedy, vyklopili okenici a vyšoupli ho ven. Jaké však bylo naše překvapení, když se nám i s okenicí vrátil jako bumerang. Začal jsem se děsně smát a uprostřed noci se probudil.

Wimpy

30.8.2003